

บทอ่าน เรื่อง สิงห์และสหาย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เราม่าบ้านทีก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง คำที่มีตัวการันต์ (๒)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สิงห์และสหาย

บัดนี้ สิงห์เรียนวิชาต่างๆ ที่ปู่ฤาษีสอนจนจบ สมควรที่จะกลับบ้านไปดูแลพ่อแม่ยามแก่ชรา ก่อนจากกัน ปู่ฤาษีให้คัมภีร์ ซึ่งเป็นตำรารวบรวมคาถาศักดิ์สิทธิ์ แล้วยังสอนให้สิงห์เป็นคนกล้าหาญ กตัญญูรู้คุณ มีจิตเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และซื่อสัตย์สุจริต ถ้าสิงห์ทำได้ สิงห์จะเป็นที่รักของทุกคน

สิงห์เดินทางท่องเที่ยวอย่างมีความสุข ดอกไม้ป่าสีสวยๆ ต้นไม้รูปร่างแปลกๆ ไบมีสีและขนาดแตกต่างกันไป ผลไม้มีให้เก็บกินไม่มีวันหมด สัตว์ป่ามากมายทั้งที่อยู่บนดินและต้นไม้ นกสีสวยบินร่อนไปมา

ขณะที่สิงห์หยุดพักใต้ต้นจันทน์ ซึ่งมีลูกกลมแป้นเหลืองดกเต็มต้น กลิ่นหอมหวาน สิงห์ต้องสะดุ้งสุดตัว เมื่อได้ยินเสียงราชสีห์คำรามดั่งลั่น มันกำลังไล่ล่าสัตว์ชนิดหนึ่งซึ่งวิ่งตรงมาที่ต้นจันทน์

สิงหะรีบปีนเถาวัลย์ขึ้นไปหลบบนต้นไม้ทันที เห็นช้างน้อยตัวหนึ่งกำลังหนีราชสีห์สุดชีวิต สิงหะจึงหักกิ่งไม้เสกคาถา แล้วขว้างไปทันที ราชสีห์หยุดกึก หันหลังวิ่งกลับไปโดยเร็ว ช้างน้อยนอนหมดแรง สิงหะลูบหัวมันด้วยความสงสาร มันเองวงเข้ามาคลอเคลียมนุษย์คนแรกที่มาพึ่งรู้จัก ว่าชื่อสิงหะเหมือนจะฝากตัว และขอเดินทางไปด้วย

เจ้าช้างน้อยซุกซนและส่งเสียงดังเรียก “สิงหะ” ไปตลอดทาง นกตกใจบินหนีออกจากรัง ลิงตกต้นไม้ ไก่ป่ากระพือปีกบินชนต้นไม้ กระรอกทำผลไม้อหล่นจากปาก สัตว์เดือดร้อนไปทั่ว สิงหะจึงเปิดคัมภีร์ค้นหาวิธีแก้ไข

สิงหะเสกเถาวัลย์ ให้มีรูปร่างเป็นเครื่องหมายทัณฑฆาต ติดไว้บนหมวกของตน พอเครื่องหมายทัณฑฆาตติดที่หมวก เจ้าช้างน้อยเห็นก็ขงวง ซึ่งมีรูปร่างคล้ายเครื่องหมายทัณฑฆาต เช่นกัน และไม่ส่งเสียงดังรบกวน

สิงหะคิดว่าช้างน้อยตัวนี้คงจะเป็นเพื่อนตาย และจะต้องติดตามกันตลอดไป เพื่อมิให้สัตว์อื่นลำบาก สิงหะจึงสวมหมวกมีเครื่องหมายทัณฑฆาตอยู่ตลอดเวลา จึงไม่มีเสียงเอะอะ ชื่อของเขาจึงไม่มีสระ “ะ” เขียนใหม่เป็นสิงห์ แต่นั่นมาทั้งสิงห์และช้างน้อย เดินทางกันต่อไปอย่างมีความสุข

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิตติรัตน์ ทัดเทียมมรมย์ เรียบเรียง
ในหนังสือ อ่านเขียนเรียนภาษาไทย เล่ม ๓